Contributed by Freddy De Pauw
dinsdag, 02 oktober 2012 - Last Updated dinsdag, 02 oktober 2012

De Franse groene partij EELV (Europe-Écologie Les Verts) heeft zich in een lastig parket geworsteld. De uitgebreide partijraad heeft zich met grote meerderheid uitgesproken tegen het 'begrotingspact' van de Europese Unie, ze vertolkt daarmee de stemming bij de basis. Maar tegelijk zal de partij, die twee ministers heeft, de begroting goedkeuren die opgesteld is op basis van datzelfde verwerpelijke verdrag. Want EELV wil absoluut haar ministerposten veilig stellen.

President François Hollande was de groene regeringspartners kort vóór hun stemming nochtans tegemoet gekomen in enkele netelige kwesties. Hij verlengde het verbod op de ontginning van schaliegas (gaz schiste) met vijf jaar en bevestigde de sluiting van de kerncentrale van Fessenheim in 2016. Maar dat kon de meerderheid van de groene EELV niet paaien.

Sluitstuk

Hollande en premier Jean-Marc Ayrault hebben van de goedkeuring van dat verdrag een sluitstuk van hun beleid gemaakt, ze hebben het trouwens al in hun begroting verwerkt: 20 miljard euro nieuwe belastingen en 10 miljard euro extra bezuinigingen. Een begroting die volgens talrijke economisten de recessie alleen maar verder in de hand werkt en aldus de begrotingsinkomsten zwaar naar beneden drukt.

Dat begrotingspact leidt ook tot conflicten binnen de grootste regeringspartij, de PS, waar enkele parlementsleden hebben aangekondigd dat ze zullen tegenstemmen. Ze verwijzen naar het referendum over de "EU-Grondwet" van 2005 dat de Fransen met ruime meerderheid verwierpen. De linkervleugel en ook PS-olifant Laurent Fabius, nu minister van Buitenlandse Zaken, voerden toen succesvol campagne voor 'non'. Maar de PS-leiding bleef "Europees", wat concreet betekent dat ze achter het neoliberale beleid van de EU-Commissie bleef staan. Vandaar de aandrang om het begrotingspact goed te keuren, wat desnoods zal gebeuren met de steun van rechts.

Groene crisis

EELV zit sinds de presidentsverkiezingen van april in een ernstige crisis. De kandidate van EELV, Eva Joly, haalde nauwelijks 2,31 %, ver beneden de oorspronkelijke verwachtingen. Haar critici onder wie voorop Daniel Cohn-Bendit, weten dat aan haar veel te linkse accenten waardoor ze zich te weinig zou hebben onderscheiden van Jean-Luc Mélenchon, kandidaat van het Front de Gauche.

Dankzij het verkiezingspact tussen PS en EELV, waarbij de PS enkele van "haar" districten aan de groenen afstond, had EELV toch 17 gekozenen in de Nationale Assemblee, genoeg voor een eigen groep. Het bewees meteen de afhankelijkheid van EELV tegenover de PS, zonder dat akkoord hadden ze hoogstens een handvol zetels gehaald. In de regering Ayrault kregen ze ook twee ministerposten, Cécile Duflot op Huisvesting en Territoriale Gelijkwaardigheid, en Pascal Canfin op Ontwikkeling.

Cohn-Bendit heeft na de stemming over het Europees begrotingspact de deur al half achter zich dichtgetrokken. Hij en andere kopstukken zoals José Bové, zijn grote verdedigers geworden van een pact waarvan ze de filosofie tot voor kort nochtans fel aan de kaak stelden. Cohn-Bendit, zelf niet gespeend van schizofrenie, verwijt de EELV wel volkomen terecht dat ze zich schizofreen opstellen. Hoe valt het te rijmen dat men het Europees begrotingspact verwerpt maar toch de begroting goedkeurt die daarop is gestoeld?

Ministers

“Onze plaats is in de regering”, verklaarde minister Cécile Duflot op 24 september nadat zowel socialisten als rechtse politici vonden dat de groenen maar beter kunnen opstappen. Duflot heeft als argument dat de groene aanwezigheid toch wel doorweegt – zie de schaliegas en Flessenheim – en de toezegging van Hollande dat tegen 2025 het nucleaire aandeel in de energieproductie van 75 naar 50 % moet zakken.

De geloofwaardigheid van EELV heeft alleszins een zware deuk gekregen. Ook bij de achterban rijzen vragen over de incoherentie van de groene regeringsdeelname. Een pact verwerpen maar de toepassing ervan wel goedkeuren, waar zit de logica? Gaat het er dan maar enkel om de twee ministerposten en andere posities te vrijwaren? Duflot zelf haalde een zetel die de PS haar in Parijs, tegen de wil van de plaatselijke socialisten, schonk, zodat ze ook minister kon worden.

Een deel van de partijbasis vraagt zich dan ook wat de groene partij nog allemaal zal moeten slikken om haar regeringsdeelname veilig te stellen. De PS heeft EELV immers niet nodig voor een meerderheid en kan de groenen op elk ogenblik dumpen.

Dit artikel verscheen eerder op Uitpers, webzine voor internationale politiek.